

מ"ת 21821/06/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד סוויטי, עאשה ברבר, סאבח סוויטי

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כב' השופט ארנון דראל

מ"ת 21821-06-15 מדינת ישראל נ' סוויטי

22 נובמבר 2015

בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי
	נגד
	1. מוחמד סוויטי ע"י עו"ד ארז בר צבי
	2. עאשה ברבר
	3. סאבח סוויטי
המבקשת	
המשיבים	

החלטה

1. נגד המשיב מס' 1 (להלן: המשיב) הוגש כתב אישום שבו יוחסה לו עבירת שוד מזוין בחבורה, עבירות נשק, כניסה למקום מגורים כליאת שווא והיזק בזדון. מדובר באירוע שהתרחש ביום 19.5.15. לפי הנטען בכתב האישום נהג המשיב ברכב והסיע בו שלושה אחרים שזהותם אינם ידועה. הם הגיעו אל הבית ואז נכנסו השלושה כשהם רעולי פנים ושדדו את המתלוננת תוך שהם מכים אותה. לאחר השוד האלים, שכלל גניבת סכום של 300,000 ₪ במזומן ותכשיטים בשווי של 100,000 ₪ נמלטו מהמקום באמצעות אותו הרכב כאשר המשיב נוהג בו.

בהחלטה מיום 30.6.15 קבעה כב' השופטת ר' פרידמן פלדמן כי קיימות ראיות לכאורה להשתתפותו בביצוע העבירה. בהמשך לקביעה זו נמצא כי נשקפת מהמשיב מסוכנות וזאת בהינתן מהות העבירה וכי הוא היה מי שהסיע את השודדים שנכנסו לדירה לפני ואחרי השוד. בהתאם להחלטה נתבקש שירות המבחן להכין תסקיר בעניינו.

2. לאחר קבלת תסקיר המעצר בחן בית המשפט (כב' השופט ד' מינץ) את החלופה שהוצעה והורה על שחרור המשיב לחלופת מעצר - שתכלול מעצר בית מלא בבית דודתו, סבאח סוויטי תוך פיקוח של הגב' סוויטי או של דודה נוספת, גב' עיישה ברבר, במשך 24 שעות ביממה. להבטחת תנאי השחרור הורה כב' השופט מינץ כי יופקד סכום של 7,500 ₪ במזומן ושתי המפקחות יחתמו על כתב התחייבות וערבות בסך של 10,000 ₪ (החלטה מיום 10.8.15).

3. המשיב שוחרר בהמשך לאותה החלטה. ביום 18.11.15 הוא אותר על ידי שוטרים כאשר הוא ישן במכולה הנמצאת באתר בניה בישוב שוהם. המשיב אישר כי הוא מודע להפרת תנאי השחרור וכי עשה כן כי היה מוכרח לעבוד. עוד אישר המשיב כי הוא נמצא באתר הבניה החל מיום 16.11.15. דודתו, גב' עאשה ברבר נחקרה גם היא ואישרה כי

היא הייתה מודעת לכך שיצא מהבית אך מסרה שהדבר מותר לצורך חיפוש עבודה שכן כך אמר לה. גם גב' סוויטי המפקחת הנוספת טענה כי נאמר לה על ידי המשיב כי הותר לו לצאת לעבוד.

4. מכאן הבקשה שלפני לעיון חוזר בהחלטה על שחרור המשיב בתנאים ולחילוט ההפקדה והערבויות. עמדת המבקשת היא כי קמה עילה נוספת למעצרו בהתאם לסעיף 21 (א) (2) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], התשנ"ו-1996 וזאת על רקע הפרת תנאי הערובה. היא מפנה לבש"פ 7364/09 **מדינת ישראל נ' אדרי** (להלן: 17.9.2009) (להלן: עניין אדרי) ולבש"פ 507/00 **ששון מזרחי נ' מדינת ישראל** פ"ד נד (1) 385, 392-393 (להלן: עניין **מזרחי**). נסיבות מחמירות מוצאת המבקשת בפרק הזמן הממושך שבו שהה המשיב מחוץ לבית.

5. בא כוחו של המשיב ציין כי מדובר במעידה חד פעמית שאירעה בחלוף מספר חודשים מהשחרור ללא שנרשמה הפרה נוספת. הוא הציע כי המשיב יוחזר למעצר הבית בו שהה עם אותן המפקחות וכי בית המשפט יסתפק בחילוט חלקי של סכום ההפקדה.

6. אין חולק כי המשיב הפר את תנאי מעצר הבית שהוטלו עליו ועזב את הבית, מכאן שקמה עילה לעיון חוזר בתנאי שחרורו וקמה עילה חלופית נוספת למעצרו. זאת ועוד, התנהגותו של המשיב שומטת את הבסיס מהאמון שניתן לו בעת ששוחרר:

"המדובר איפוא בעילת מעצר עצמאית, העומדת בפני עצמה ואיננה קשורה לעילות המעצר האחרות, כגון החשש לשיבוש הליכי משפט, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, או חומרת העבירות המיוחסות לו. דומה כי הרציונאל שבבסיס עילת מעצר עצמאית זו נובע מן החשיבות שייחס המחוקק לעובדת הפרת תנאי מתנאי הערובה שנקבעו לאותו נאשם, והדבר מובן, שכן כל חלופת מעצר שהיא מבוססת בראש ובראשונה על יכולתו של בית המשפט ליתן אמון בנאשם, בין השאר כדי שלא ינצל את תנאי השחרור כדי לעבור עבירה, להתחמק מן הדין או לשבש הליכי משפט (ויודגש - אין אלה חלופות ממצות... מרגע שמופר אמון זה (ואפילו לא התקיימה אחת מהחלופות הנ"ל) (יתקשה בית המשפט לשוב וליתן את האמון הנדרש בנאשם פעם נוספת" (עניין אדרי, פסקה 7).

יחד עם זאת, אין מדובר בתוצאה אחת אפשרית ולבית המשפט שיקול דעת אם הפרת תנאי השחרור תוביל למעצר עד לתום ההליכים או שניתן לתת אמון מחודש, גם אם מסויג, במפר. בעניין זה יש לתת את הדעת גם לנסיבות ובהן כי מדובר בהפרה ראשונה לאחר פרק זמן ממושך יחסית וכי ההפרה נעשתה לצרכי פרנסה. מן הצד האחר המדובר בהפרה ממושכת יחסית שארכה יומיים.

7. באיזון בין השיקולים השונים, אני נכון להניח כי ניתן לאפשר שוב את שחרורו של המשיב בתנאים אך אלה חייבים להיות הדוקים יותר משני היבטים:

האחד - כי הפיקוח חייב לעבור שינוי ויש לאתר מפקחים אחרים שמידת המרות שלהם על המשיב משמעותית
עמוד 2

יותר. בחינת מפקחים כזו תיעשה על ידי שירות המבחן.

השני - כי סכום ההפקדה (לאחר שחלק ממנה יחולט) יגדל.

החלופה שהציע המשיב אינה חלופה מספיקה שכן לא ניתן עוד להסתפק באותן מפקחות גם אם ניתן לאפשר את שובו למעצר בית בביתן.

8. לפיכך, מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

עם זאת ככל שיש ברשותו להציע מפקחים אחרים כעת או במסגרת בקשה לעיון חוזר, ייבחנו אלה בתסקיר מעצר משלים ושאלת האפשרות לשחרור לחלופה תידון.

אשר להיבט הכספי - מורה על חילוט סכום של 5,000 ₪ מתוך כספי הפקדה. סכום הפקדה מעודכן ייקבע לאחר בחינת המפקחים המוצעים.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ו, 22 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.

ארנון דראל, שופט